

Den højtærede Minister tager Ansvaret, siger han. Ogsaa for, at han har standset Udbetalingen af Penge, som Rigsdagen har bevilget, og som er til Raadighed, standset Udbetalingen til Trods for, at han ved et Cirkulære af 1. Marts har paabudt Kasserne at udbetale vedtægtsmæssig Understøttelse under visse bestemte Regler, under Lockouten ogsaa til Medlemmer, der omfattes af Lockoutsituationen. Det har den højtærede Minister gjort, og han tager Ansvaret, siger han. Ja, selvfølgelig, hvem skulde ellers tage Ansvaret? Men det er et tungt Ansvar, der hviler paa ham, et Ansvar, som han vilde have uhyre vanskeligt ved at bære, hvis han stod Ansigt til Ansigt med de Tusinder, der rammes af den højtærede Ministers Handlinger. Det kan være, at den højtærede Minister føler sig sikker paa sit Flertal her i Salen, jeg skal ikke spaa noget om, hvorledes Udfaldet af Afstemningen i Dag vil blive. Men det er jeg sikker paa, at hvis den højtærede Minister vovede det eneste Skridt, som var rimeligt for denne Regering, at udskrive Valg, blev han taget paa Ordet, for Dagen efter Valget var han ikke Minister mere.

Den højtærede Minister siger, idet han gaar over til den anden Side af Sagen, Cirkulæerne, at det er utænkeligt, at Forespørgeren ikke selv skulde kunne bedømme Sagen. Jeg mener at have bedømt den, og jeg har udtalt min Mening om den. Jeg synes, at det Standpunkt, den højtærede Minister har taget baade i den ene og i den anden Del af Sagens Udvikling, er saa slet underbygget, som et Standpunkt sjælden har været. At den højtærede Minister nu hævder, at der ikke er nogen Uoverensstemmelse mellem Lov og Cirkulære og mellem Cirkulæerne indbyrdes, forstaar jeg i og for sig meget vel. Derimod er det urigtigt, naar den højtærede Minister paa- staar, at jeg skulde have glemt at oplyse, hvilken forandret Situation der er indtraadt mellem Udstedelsen af det ene Cirkulære, det af 11. Februar, og Udstedelsen af det andet, det af 21. Marts. Det har jeg aldeles ikke glemt, tværtimod, jeg har nævnt det udførligt, jeg har oplæst det, som ligger mellem, nemlig Cirkulæret af 1. Marts, som var Ministeriets første Indlæg i den nye Situation. Jeg har skildret, hvorledes Arbejdsløshedskassernes Repræsentanter bøjede sig for den ikke særdeles holdbare Fortolkning om de 60 Dage. Og jeg har nævnt, at der den 2. Marts paa Grundlag af eller i Tilslutning til Cirkulæret af 1. Marts udstedtes et Cirkulære til Hjælpekasserne, hvori det paalagdes disse at yde samme

Hjælp fortsat som den vedtægtsmæssige Understøttelse, Cirkulæret af 1. Marts paalægger Arbejdsløshedskasserne at yde. Jeg har aldeles ikke hverken forglemt eller fortiet noget, der har Betydning for denne Sag, fra min Side.

Saa skildrede den højtærede Minister meget udførligt, hvorledes der om den ekstraordinære Situation, der indtraadte ved Lockouten, naturligt kan blive forskellige Opfattelser. Nogle var af den ene Mening, nogle af den anden. Den højtærede Minister nævnte et Medlem af dette Ting, som i Pressen har udtrykt som sin Opfattelse; at alle undtagen de direkte udelukkede havde Krav paa Understøttelse; og endskønt dette ærede Medlem ikke er Socialdemokrat, men tværtimod Konservativ, dækker hans Opfattelse min Opfattelse paa det Punkt; jeg mener virkelig, at allerede Cirkulæret af 1. Marts øver en Uret mod de arbejdsløse ved at stille Betingelsen om de 60 Dage, der er ganske vilkaarlig opstillet. En anden, siger den højtærede Minister, har udtalt sig i modsat Retning. Og det er naturligvis rigtigt, der er forskellige Meninger om denne Sag som om andre. Men det rokker ikke ved den Kendsgerning, som er udtrykt i Loven, som er udtrykt i Ministerens Til- sagn ved Lovens Behandling, ej heller ved den Kendsgerning, at Cirkulæerne af 1. Marts og 2. Marts er aldeles uforenelige med det senere udstedte Cirkulære. Den højtærede Minister anførte endvidere de gamle Regler for Lockoutsituationer og meget af den Art, og det var, som jeg allerede har sagt, hans Forsvarstale overfor Arbejdsgiverforeningen for Cirkulæret af 1. Marts. Jeg behøver ikke den højtærede Minister, at han har benyttet denne Lejlighed til at gøre det, det var jo meget rimeligt, og saa maa han haabe, han ved de Gerninger, han har udført efter 1. og 2. Marts, har faaet den Syndsforladelse ved Vester- vold, som er nødvendig for ham og hans fortsatte Eksistens som Minister.

Den højtærede Minister siger, at han forstaar ikke, hvorledes man kan tale om Ulovlighed, hvad det sidste Cirkulære angaar. Jeg maa fremdeles henvise den højtærede Minister til Lovens § 31. I § 31, Stykke 3, hedder det, at til arbejdsløse Medlemmer af anerkendte Arbejdsløsheds- kasser tilstaas Understøttelserne som fort- sat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Under- støttelses Ophør eller som Tillægshjælp til den vedtægtsmæssige Understøttelse til Familieforsørgere med Børn under 15 Aar. Den højtærede Minister lægger imidlertid mere Vægt paa Stykke 5, thi i det hedder